

Anneme Mektup 2

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 30 Ağustos 2017

Bayramlaşma

Gece gündüz düşündüm çıkamadım içinden
Artık binin yarısı beşyüz etmiyor anam.
Dünyamız tuhaflaştı bilmem kimin suçundan?
Belalar başımızdan çekip gitmiyor anam.
Nice gençler yitirdik henüz yirmi yaşında.
Canımızdan oldukça, yalnız rahmet okunur.
Birileri koşuyor insan avı peşinde.
Şu memleket halleri yüreğime dokunur.
Düştük birbirimize bitmez kinimiz anam.
Her gün yeni acıyla dolar sinimiz anam.

Eski sokaklarımız hepsi dost yuvasıydı.
Herkes herkesi tanır yardımına koşardı.
Birimizin davası herkesin davasıydı.
İnsanlar huzur ile mutlulukla yaşardı.
Ne kredi kartını ne bankayı bilirdik.
Eğer paramız yoksa kredimiz güvendi.
Bakkal amca yaz deyip veresiye alırdık.
Ödemeyen utanıp dizlerini dövendi.
Namuslu ve dürüsttük yoktu cinimiz anam.
Acıya dayanıklı pekti canımız anam.

Saygıyı ve sevgiyi terk edeli çok oldu.
Yardımlaşmanın adı masallarda yaşıyor.
Büyük küçük kavramı unutuldu yok oldu.
Herkeste bir düşünce kafasını kaşıyor.
Kimi kendi kurduğu cenneti matah sayıp,
Bin yıl yaşasın diyor bana değmeyen yılan.
Kimi cehenneminden nasıl cennete kayıp,
Nemalanırım diye arar iyi bir yalan.
İnsanlık çizgisinden şaştı yönümüz anam.
Nereye adım atsak, çukur önümüz anam.

Çiçek verdik herkese, ama biz hep taşlandık.
İçerden ve dışardan darbe üstüne darbe.
"Bayramlar mı eskidi, yoksa biz mi yaşlandık."
Biz bu vatan uğruna girmemiş miydik harbe?
Şimdi ne oldu bize, neden düştük bu hale?
Hani koku yayılıp bir birine kokar ya
Artık eskisi gibi söz geçmiyor nihale.
Kimse umursamıyor, vatan, millet Sakarya.
Bugün Otuz Ağustos zafer günümüz anam?
Hani o büyük destan, hani ünümüz anam?

Milli bayram ardından kurban bayramı yolda,
Elini öpememek acıtıyor içimi.
Çok değeri yitirdik bir kaçını kaldı dalda.
Bu da bayramlaşmanın belki başka biçimi.
Sanki yanımda gibi döktüm sana içimi.
Yitirdiğim canını koklamış gibi oldum.
Yazdığım şu mektuplar hafifletti acımı,
Hayalimdeki seni saklamış gibi oldum.
İnanıp, iman eder bizim genimiz anam.
Matemi günah sayar bizim dinimiz anam.

Ahvalimiz böyledir anam gittin gideli.
Islak gözlerim yanar olsaydın da silseydin.
Kimimiz az akıllı kimimiz olduk deli.
Yatırırdın koynuna eğer çıkıp gelseydin.
Derdin "Dellenme oğul her şey iyi olacak,
Emanet ettim seni bak ne güzel yarın var.
Artık akan yaşını yerime o silecek.
Her gecenin ardında yeni bir gün, yarın var."
Yine sana dertlendi şu sol yanımız anam.
Elin öptüm sayasın coşar kanımız anam.

Mehmet Fikret ÜNALAN
2017 30 Ağustosuna girerken
Batıkent/Ankara